

Table of Contents

và nhiều trung tâm học tập trong mọi nước, chúng ta vẫn chưa thành công trong việc mang lại cho giới trẻ loại giáo dục giúp họ sống một cách trọn vẹn và xây dựng. Trong hai hoặc ba ngàn năm qua, sự phát triển giáo dục trên thế giới đã tăng tiến theo ba đường lối chính, bắt đầu ở phương Đông và lên đến cao điểm ngày nay ở phương Tây. Ở Á Đông, đã có cuộc đào tạo chuyên sâu qua nhiều thế kỷ, dành cho một số cá nhân được tuyển chọn kỹ, nhưng đại chúng hoàn toàn bị bỏ quên. Á Đông và chỉ Á Đông đã sản sinh những nhân vật lỗi lạc mà thậm chí cho đến ngày nay vẫn còn là đối tượng được mọi người tôn trọng – Lão Tử, Khổng Tử, Đức Phật, Shri Krishna, và Đức Christ. Các Ngài đã lưu dấu ấn trên muôn triệu người, và cho đến nay ảnh hưởng ấy vẫn còn tiếp tục.

and many centres of learning in every country, we have not yet succeeded in giving our young people the kind of education which will enable them to live wholly and constructively. In terms of the last two or three thousand years, the development of world education has been progressively along three main lines, starting in the East and culminating today in the West. In Asia we have had the intensive training, down the centuries, of certain carefully chosen individuals and a complete neglect of the masses. Asia and Asia alone has produced those outstanding figures who are, even today, the object of universal veneration—Lao Tze, Confucius, the Buddha, Shri Krishna and the Christ. They have set Their mark upon millions and still do.

Rồi ở Châu Âu, giáo dục đã được chú trọng tập trung vào một thiểu số những nhóm có đặc quyền. Họ được đào tạo văn hóa có kế hoạch chu đáo. Trong khi đó đại chúng chỉ được học những điều sơ đẳng, cơ bản và cần thiết. Theo định kỳ, cố gắng này đã mang lại những thời kỳ phát triển văn hóa quan trọng như thời kỳ Elizabeth, thời kỳ Phục hưng, các thi sĩ và văn sĩ của thời đại Victoria, và các thi sĩ và nhạc sĩ của Đức, cũng như các nhóm nghệ sĩ vẫn còn được tưởng nhớ trong trường phái Ý, các nhóm Hà Lan và Tây Ban Nha.

Then in Europe, we have had educational attention concentrated upon a few privileged groups, giving them a carefully planned cultural training but teaching only the necessary rudiments of learning to the masses. This produced periodically such important epochs of cultural expression as the Elizabethan period, the Renaissance, the poets and writers of the Victorian era and the poets and musicians of Germany, as well as the clusters of artists whose memory is perpetuated in the Italian School, the Dutch and the Spanish groups.

Cuối cùng, trong những nước mới thành lập về sau, như Hoa Kỳ, Úc và Canada, giáo dục đại chúng được phát triển, và phần lớn được làm theo trong toàn thế giới văn minh. Các tầng lớp thấp hơn đã đạt mức thành tựu chung về văn hóa. Trình độ kiến thức và kỹ năng chuyên môn của đại chúng được nâng lên khá cao. Câu hỏi đặt ra là: trong giới giáo dục sẽ có cuộc phát triển tiến hóa nào tiếp theo? Điều gì sẽ xảy ra sau khi thế giới cũ hoàn toàn sụp đổ, và người ta công nhận rằng hệ thống giáo dục hiện nay không cứu vãn được điều đó?

Finally, in the newer countries of the world, such as the United States, Australia and Canada, mass education was instituted and was largely copied throughout the entire civilized world. The general level of cultural attainment became much lower; the level of mass information and competency considerably higher. The question now arises: What will be the next evolutionary development in the educational world? What will happen after this complete world breakdown and the recognized failure of the educational systems to avert it?

Chúng ta hãy nhớ một điều quan trọng. Những gì mà giáo dục có thể làm theo những đường hướng bất hảo được

Let us remember one important thing. What education can do along undesirable lines has been well